

Met Richtlijn (EU) 2018/2002² werd dit Europese kader in 2018 verder uitgebreid en versterkt. De Uniewijde doelstelling werd opgetrokken naar 32,5% vermindering in energieverbruik in 2030. Daartoe werd onder andere de energiebesparingsverplichting uitgebreid en aangescherpt voor de periode na 2020 en werden meting- en factureringsverplichtingen uitgebreid naar verwarming en koeling.

Na de inval van Rusland in Oekraïne publiceerde de Europese Commissie het zgn. REPowerEU-pakket. Naast een noodverordening om het gebruik van aardgas in de Unie te beperken (en later verschillende noodverordeningen om aardgas- en elektriciteitsprijzen te proberen bedwingen) publiceerde de Commissie ook een wetgevend voorstel tot wijziging van de Richtlijn Energie-Efficiëntie, de Richtlijn Hernieuwbare Energie (REDIII) en de Richtlijn Energieprestaties Gebouwen (EPBD). Wat betreft energie-efficiëntie stelde de Commissie daarbij voor om de energiebesparingsdoelstelling op te trekken van 9% tegen 2030 naar 13%.⁴ Deze voorstellen werden geïncorporeerd in de lopende Fit for 55-onderhandelingen.

Op 10 maart 2023 bereikten onderhandelaars van de Raad van Ministers en het Europees Parlement een politiek akkoord over het voorstel. De Uniewijde reductiedoelstelling werd vastgesteld op 11,7% tegen 2030 en de energiebesparingsverplichting voor Lidstaten werd vastgesteld op gemiddeld 1,49% per jaar tijdens de periode 2024 – 2030. De Richtlijn werd gepubliceerd in het Europees Publicatieblad op 20 september 2023.⁵

¹ Richtlijn 2012/27/EU van het Europees Parlement en de Raad van 25 oktober 2012 betreffende energie-efficiëntie, tot wijziging van Richtlijnen 2009/125/EG en 2010/30/EU en houdende intrekking van de Richtlijnen 2004/8/EG en 2006/32/EG. *PbL* 14 november 2012.

³ EUROPESE COMMISSIE, Voorstel voor een Richtlijn van het Europees Parlement en de Raad betreffende energie-efficiëntie (herschikking), COM(2021) 558 final.

⁴ EUROPESE COMMISSIE, Voorstel voor een Richtlijn van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van Richtlijn (EU) 2018/2001 ter bevordering van het gebruik van energie uit hernieuwbare bronnen, Richtlijn 2010/31/EU betreffende de energieprestatie van gebouwen en Richtlijn 2012/27/EU betreffende energie-efficiëntie, COM(2022) 222 final.

⁵ Richtlijn (EU) 2023/1791 van het Europees Parlement en de Raad van 13 september 2023 betreffende energie-efficiëntie en tot wijziging van Verordening (EU) 2023/955 (herschikking), *PbL* 20 september 2023.

- ## ii) Vlaamse beleidscontext

“De Vlaamse overheid zal voorloper zijn als het gaat om energie-efficiëntie en klimaatneutraliteit van haar gebouwen en transportmiddelen. Voor gebouwen doet de Vlaamse overheid onder meer een

beroep op het Vlaams Energiebedrijf en Het Facilitair Bedrijf. In uitvoering van de richtlijn ‘energie-efficiëntie’ (EED) zal de Vlaamse overheid de energie-efficiëntie van haar eigen overheidsgebouwen verder verbeteren.” (pg. 50)

“Het regelgevende kader rond energie-efficiëntie wordt, waar nodig, afgestemd op de richtlijn ‘energie-efficiëntie’, zonder het bestaande kader af te zwakken.” (pg. 51, in context van het wetgevende kader voor ondernemingen)

“We onderstrepen het belang van de lokale besturen om klimaatmaatregelen (mitigatie en adaptatie) op het terrein te realiseren en van onderuit draagvlak ervoor te creëren. We ondersteunen daarom de lokale besturen om te prioriteren, enerzijds in functie van de Vlaamse beleidsdoelstellingen, anderzijds om hen in staat te stellen om hun eigen klimaatengagements waar te maken. We vormen het Lokaal Energie- en Klimaatpact om tot een structureel dialoogplatform dat alle klimaatgerelateerd Vlaams beleid van alle beleidsdomeinen richting lokale besturen helder kanaliseert, knelpunten wegwerpt en zorgt voor eenduidige, resultaatgerichte steunmaatregelen zonder administratieve ballast. We creëren daarbij ook een kader voor steden en gemeenten om lokale verwarmings- en koelingsplannen op te maken die aangeven waar er warmte- en koudenetten kunnen komen (zoneringsplan) en hoe, wanneer en door wie die zullen worden aangelegd (uitvoeringsplan). Net zoals een gemeente een rioolbeheerder kan aanstellen, kan dat ook gebeuren voor een warmtenetbeheerder. Het ontwikkelrecht van die warmtenetbeheerder komt te vervallen als die binnen een vooraf bepaalde periode niet aan ontwikkeling toe komt.” (pg. 55)

Beleidsnota energie en klimaat 2024 – 2029

“Intussen stelt de nieuwe Energie-efficiëntierichtlijn (EED) in artikel 5 een minimale jaarlijkse energiebesparing van 1,9% voorop voor de overheidsinstanties. Aanvullend legt artikel 6 van dezelfde Richtlijn op dat jaarlijks minstens 3% van de bruikbare vloeroppervlakte van de gebouwen in eigendom van overheidsinstanties wordt gerenoveerd tot minstens BEN-niveau. Bij de omzetting van deze artikels in Vlaamse regelgeving zal erover worden gewaakt dat het huidige ambitieniveau uit het Intern Klimaatplan Vlaamse overheid als uitgangspunt geldt en ook wordt aangehouden voor overheidsinstanties die niet tot de Vlaamse overheid of lokale besturen behoren.” (p. 48)

“De resultaten van het Actieplan Energie Efficiëntie 2021-2025 worden voor de centrale Vlaamse overheid door het VEB tegen het licht gehouden en op basis van de verworven inzichten worden de modaliteiten voor het Actieplan Energie Efficiëntie 2026-2030 vastgelegd.” (p. 48)

“Om de energiebesparingen in de industriële sector te optimaliseren, wordt de implementatie van een energiebeheersysteem, conform de Energie-efficiëntierichtlijn verplicht bij ondernemingen met een jaarlijks finaal energiegebruik van minstens 85 TJ (23,61 GWh). Vervolgens zijn ondernemingen met een jaarlijks finaal energieverbruik van minstens 10 TJ (2,78 GWh) verplicht een energieaudit uit te voeren. Dit resulteert in een verbreding van de doelgroep die verplicht zijn een energieaudit uit te voeren, aangezien de huidige ondergrens 50 TJ (13,89 GWh) bedraagt. Verder betekent dit ook dat de verplichting tot het opstellen van een energiebalans zal vervangen worden door een verplichting tot opstellen van een energieaudit. Een energiebalans moet in het huidige beleid immers opgesteld te worden door een kmo met een jaarlijks finaal energieverbruik tussen 20 TJ (5,56 GWh) en 50 TJ (13,89 GWh).” (p. 56)

“Ik zet de bepalingen inzake warmtenetten uit de Europese regelgeving (Hernieuwbare Energie Richtlijn en Energie Efficiëntie Richtlijn) om in Vlaamse regelgeving. Ik creëer daarbij een kader voor steden en gemeenten om lokale verwarmings- en koelingsplannen op te maken die aangeven waar er warmte- en koudnetten kunnen komen (zoneringsplan) en hoe, wanneer en door wie die zullen worden aangelegd (uitvoeringsplan). Net zoals een gemeente een rioolbeheerder kan aanstellen voor de aanleg en het beheer van de conform de zonerings- en uitvoeringsplannen aan te leggen rioleringen, kan zij ook een warmtenetbeheerder aanduiden. Het ontwikkelrecht van die

////////////////////////////////////

II. Verplichtingen publieke sector (artikel 5 – 7 EED)

Daarnaast bevat de nieuwe EED ook een verplichting voor aanbestedende overheden om, bij de aankoop en de huur van nieuwe gebouwen, gebouwen met goede energieprestaties te kopen of te huren. In uitvoering van die verplichting wordt een rechtsgrond ingevoerd voor de Vlaamse Regering om verdere maatregelen te nemen (artikel 31).

III. *Energieaudits en energiemanagementsystemen (artikel 11 EED)*

De nieuwe Richtlijn voert ook verschillende ingrijpende wijzigingen door aan het regime rond energie-audits. In de vorige Richtlijn werd een economisch criterium gehanteerd om te bepalen welke ondernemingen een energie-audit moesten uitvoeren. De nieuwe EED vervangt dit criterium door een energetisch criterium, nl. gemiddeld verbruik per jaar (alle energiedragers). Ook voert de nieuwe EED een nieuwe verplichting in voor grote verbruikers (>85 TJ per jaar) om een energiemanagementsysteem te implementeren. Het voorliggende ontwerp van decreet voorziet dan ook in enkele decretale wijzigingen in het licht van de nieuwe Europese eisen (artikel 25).

IV. Data-centra (artikel 12 EED)

Via het decreet van 19 april 2024¹⁰ werd in het Vlaamse Gewest artikel 12 van richtlijn (EU) 2023/1791 reeds omgezet. Artikel 12 voorziet immers in een door de lidstaten om te zetten Europese rapporteringsverplichting voor de datacentra als bedoeld in bijlage A, punt 2.6.3.1.16, van verordening (EG) nr. 1099/2008. Ondertussen heeft de Europese Commissie evenwel in uitvoering van artikel 33, lid 3 van de voormelde richtlijn een uitgebreide gedelegeerde verordening¹¹ aangenomen, waarbij ze meer detaillistisch bijkomende gegevens opvraagt dan voorzien was in de initiële omzetting van 2024. Met voorliggend voorontwerp van decreet worden dan ook de nodige wijzigingen doorgevoerd om het decretale kader in lijn te brengen met de gedelegeerde verordening (Artikel 28). Voor een gedetailleerde bespreking van de omzetting wordt verwezen naar de artikelsgewijze bespreking van deze artikelen.

¹¹ Gedelegeerde verordening (EU) 2024/1364 van de Commissie van 14 maart 2024 betreffende de eerste fase van de vaststelling van een gemeenschappelijke beoordelingsregeling van de Unie voor datacentra, PB.L. 17 mei 2024.

V. *Contractuele rechten warmte, koeling en huishoudelijk warm water (artikel 21 EED)*

De nieuwe EED voert een nieuw artikel 21 in. Artikel 21 bepaalt de contractuele basisrechten waar afnemers en eindgebruikers van verwarming, koeling en warm water voor huishoudelijk gebruik recht op hebben. Voor de afnemers en eindgebruikers van verwarming en koeling zijn het de warmte- en koudeleveranciers die aan de verplichtingen moeten voldoen. De warmte- en koudeleveranciers voorzien echter niet in de levering van warm water voor huishoudelijk gebruik. De verdeling van warm water voor huishoudelijk gebruik gebeurt in de praktijk binnen één gebouw. Omwille van hygiënische redenen (legionella) wordt immers de afstand tussen de opwekkingsbron en het afnamepunt best zo klein mogelijk gehouden. De bereiding van warm water voor huishoudelijk gebruik zal in de praktijk in een centrale bron binnen één gebouw gebeuren. Vanuit deze centrale bron zal het warm water voor huishoudelijk gebruik verdeeld worden naar de verschillende eindgebruikers binnen het gebouw. De leverancier van warm water voor huishoudelijk gebruik zal in de praktijk vaak de vereniging van mede-eigenaars (hierna: VME), de syndicus of de sociale huisvestingsmaatschappij zijn die vanuit een centrale bron warm water voor huishoudelijk gebruik levert aan de eindgebruikers binnen één gebouw.

In het Energiedecreet van 8 mei 2009 wordt reeds het begrip “tussenpersoon bij de levering van thermische energie” gedefinieerd. Dit begrip werd ingevoerd door het decreet van 23 december 2022 tot wijziging van de wet van 28 december 1964 betreffende de bestrijding van de luchtverontreiniging, het Energiedecreet van 8 mei 2009, het decreet van 13 juli 2012 houdende bepalingen tot begeleiding van de tweede aanpassing van de begroting 2012 en het decreet van 17 december 2021 tot wijziging van het Energiedecreet van 8 mei 2009, wat betreft toewijzingen aan het Energiefonds, wijzigingen betreffende flexibiliteit en energiedelen, de uitbouw van het energiedataplatform en de herziening van de administratieve geldboetes aangaande installatie-eisen. In de Memorie van Toelichting bij bovenstaande decreet van 23 december 2022 wordt voor de invoering van de rol van tussenpersoon bij de levering van thermische energie de volgende samenvatting gegeven:

“In dit ontwerp van decreet wordt het Energiedecreet aangepast aan de vaak voorkomende situatie dat een warmte- of koudeleverancier een contract heeft met een vereniging van mede-eigenaars (VME) of een sociale huisvestingsmaatschappij (SHM), die dan op hun beurt individuele contracten hebben met de eindgebruikers aan wie zij de warmte of koeling doorverkopen.”

De “tussenpersoon bij de levering van thermische energie” en de “leverancier van warm water voor huishoudelijk gebruik” zullen in de praktijk dus dezelfde entiteiten zijn.

De VME of sociale huisvestingsmaatschappij doet centraal een omzetting van energie en levert dan de omgezette energie aan de eindgebruikers. Hierbij denken we aan:

- i) Omzetting van een energiedrager (elektriciteit, aardgas, stookolie,...) naar een andere energiedrager (warm water of warm water voor huishoudelijk gebruik);
- ii) Omzetting van thermische energie vanuit een warmte- of koudenet via een warmtewisselaar naar thermische energie van een andere kwaliteit (temperatuur) of opwekking van warm water voor huishoudelijk gebruik.

Het afnamepunt voor thermische energie op een warmte- of koudenet, waarbij de thermische energie wordt afgenomen om door te leveren naar eindgebruikers van thermische energie, is te beschouwen als een centrale bron. De afgenomen thermische energie kan zowel omgevormd worden naar thermische energie (van een andere kwaliteit) of warm water voor huishoudelijk gebruik. De warmtewisselaar is dus te beschouwen als installatie, bron of opwekking van thermische energie of warm water voor huishoudelijk gebruik. De rol van de “tussenpersoon bij de levering van thermische energie” (VME, SHM of syndicus) valt daarbij samen met de rol van de beheerder van een centrale bron (nl. de beheerder van de warmtewisselaar).

Door het expliciet definiëren van deze begrippen wordt onduidelijkheid in het Energiedecreet van 8 mei 2009 weggenomen. De definitie van een “beheerder van een centrale bron” sluit beter aan bij de situatie in de praktijk. Het zal de beheerder van een centrale bron zijn die zal moeten voldoen aan de verplichting om de contractuele basisrechten van de eindgebruikers van warm water voor huishoudelijk gebruik te garanderen.

VI. *Maatregelen warmte en lokale warmteplannen (Artikel 25 EED)*

De richtlijn bepaalt dat belanghebbenden bij de opmaak ervan moeten worden betrokken en dat het plan breed moet worden geconsulteerd. Ook moet het plan, waarvan de aandachtspunten al door de Europese regelgever in het voormelde lid 6 werden vastgelegd, beoordeeld worden door een “bevoegde instantie”. Er wordt voorgesteld de taak van bevoegde instantie aan het VEKA toe te wijzen. Gemeenten moeten een ontwerp-lokaal verwarmings- en koelingsplan ter beoordeling aan het VEKA voorleggen.

Momenteel vallen er 19 Vlaamse gemeenten met meer dan 45.000 inwoners onder deze nieuwe verplichting. Voor acht van deze gemeenten werd er een lokaal warmteplan toegevoegd aan de Inspiratiekaart Warmtezoning. De opgestelde plannen zijn echter inhoudelijk sterk verschillend en voldoen niet aan de eisen die richtlijn (EU) 2023/1791 oplegt. De gemeenten zullen een lokaal verwarmings- en koelingsplan moeten opmaken dat voldoet aan de eisen die de richtlijn oplegt.

Conform artikel 32 van richtlijn (EU) 2023/1791 zijn lidstaten verplicht sancties te bepalen voor inbreuken op krachtens de richtlijn vastgestelde nationale bepalingen. De aldus vastgestelde sancties moeten doeltreffend, evenredig en afschrikkend zijn. Daarom wordt voorgesteld om een sanctiebepaling toe te voegen in het Energiedecreet van 8 mei 2009, voor niet-naleving van de verplichtingen met betrekking tot het opstellen van lokale verwarmings- en koelingsplannen. Het VEKA kan gemeenten die niet aan de verplichtingen voldoen, een administratieve geldboete opleggen die niet lager is dan 1.000 euro, en niet hoger dan 200.000 euro. Het VEKA kan ook een nieuwe termijn vastleggen waarin de verplichtingen moeten worden nageleefd. Als de gemeente in gebreke blijft bij het

Pagina 8 van 16

Met voorliggend decreet wordt artikel 25 EED, voor wat betreft de bevoegdheden van het Vlaamse Gewest, omgezet op decretaal niveau. Daarvoor worden wijzigingen doorgevoerd aan het Energiedecreet (artikel 22 - 24). Voor een gedetailleerde bespreking van de omzetting wordt verwezen naar de artikelsgewijze bespreking van deze artikelen.

Artikel 26 van richtlijn (EU) 2023/1791 legt de lidstaten eisen op met betrekking tot efficiënte stadsverwarmings- en koelingssystemen. Het artikel bepaalt verder onder meer dat lidstaten maatregelen moeten nemen om de energie-efficiëntie te verhogen, hernieuwbare energiebronnen en restwarmte en -koude in stadsverwarming en -koeling te integreren, en een kosteneffectieve omschakeling naar efficiënte systemen te bevorderen. Daarnaast bevat het artikel voorschriften over de geleidelijke uitfasering van inefficiënte systemen en de waarborging van transparantie en non-discriminatoire toegang tot de netten.

VIII. Verplichtingen netbeheerders en VNR (Artikel 27 EED)

Met voorliggend voorontwerp van decreet wordt artikel 27 EED, voor wat betreft de bevoegdheden van het Vlaamse Gewest, volledig omgezet. Daarvoor worden wijzigingen doorgevoerd aan het Energiedecreet en het Decreet betreffende de Operationalisering van de VNR. Voor een gedetailleerde bespreking van de omzetting wordt verwezen naar de artikelsgewijze bespreking van deze artikelen.

De vorige EED bevatte al regels rond conversiefactoren. Zo werden conversiefactoren voor verschillende energiebronnen bepaald en een standaardwaarde voor de primaire energiefactor elektriciteit (1,9) in bijlage IV van de vorige Richtlijn. Deze regels werden reeds omgezet in Vlaamse regelgeving bij vorige omzettingen. De nieuwe Richtlijn behoudt de mogelijkheid voor Lidstaten om af te wijken van de standaardwaarde van 1,9, maar preciseert nu op welke manier dit dient te gebeuren. Met voorliggend voorontwerp van decreet wordt een uitdrukkelijke rechtsgrond gecreëerd voor de Vlaamse Regering om een uniforme primaire energiefactor te bepalen over verschillende beleidsinstrumenten heen (artikel 37 - 38).

////////////////////////////////////

3. BESTUURLIJKE IMPACT

A. BUDGETTAIRE IMPACT VOOR DE VLAAMSE OVERHEID

Het ontwerpdecreet heeft budgettaire impact voor de Vlaamse overheid. Het relevante begrotingsartikel is QE0-9QEBTKE-OW.

A.1 Bespreking budgettaire impact

A.1.1 Verplichting lokale verwarmings- en koelingsplannen

De nieuwe verplichting voor gemeenten inzake lokale verwarmings- en koelingsplannen heeft een budgettaire impact voor de Vlaamse overheid:

- De verplichting voorziet in een potentiële nieuwe inkomstenbron voor het Energiefonds. Het VEKA kan een administratieve geldboete van 1.000 euro tot en met 200.000 euro opleggen aan gemeenten voor niet-naleving van de verplichtingen inzake lokale verwarmings- en koelingsplannen. Daarnaast kan een administratieve geldboete in de vorm van een dwangsom worden opgelegd als de gemeente na de eerste administratieve geldboete de verplichting nog steeds niet naleeft. Conform artikel 13.7.1 van het Energiedecreet van 8 mei 2009 worden de inkomsten die voortvloeien uit de opbrengst van de administratieve geldboetes vermeld in het decreet rechtstreeks toegewezen aan het Energiefonds. Aangezien er op dit moment slechts 19 gemeenten onder het toepassingsgebied van de verplichting vallen, zijn de verwachte inkomsten via deze geldboetes echter beperkt. Gezien de Europese en Vlaamse beleidsdoelstelling is dat deze Europese verplichting wordt gerespecteerd, worden er ook geen structurele inkomsten geraamd.

A.1.2 Efficiënte stadswarmte en -koeling (Artikel 26 EED)

Nieuwe en ingrijpend gerenoveerde systemen voor stadsverwarming of -koeling moeten voldoen aan de verstrengde criteria voor energie-efficiëntie. Dit heeft een budgettaire impact voor de Vlaamse overheid:

- De bronnen van nieuwe en ingrijpend gerenoveerde systemen voor stadsverwarming of -koeling moeten worden gecontroleerd. De handhaving zal gebeuren door een instantie die daartoe wordt aangewezen door de Vlaamse Regering.
- De eis dat nieuwe en ingrijpend gerenoveerde systemen voor stadsverwarming- of -koeling energie-efficiënt moeten zijn, voorziet in een potentiële nieuwe inkomstenbron voor het Energiefonds. Het VEKA kan een administratieve geldboete van 50.000 euro per MW bruto thermisch vermogen van het systeem voor stadsverwarming of -koeling, met een minimum van 5.000 euro en een maximum van 1.000.000 euro opleggen aan de natuurlijke persoon of rechtspersoon die verantwoordelijk is voor het halen van de eisen voor energie-efficiëntie. Daarnaast kan een administratieve geldboete in de vorm van een dwangsom worden opgelegd als de natuurlijke persoon of de rechtspersoon die verantwoordelijk is voor het halen van de eisen, na het verstrijken van een door VEKA bepaalde termijn na de eerste administratieve geldboete, nog steeds niet aan de eisen voldoet. Conform artikel 13.7.1 van het Energiedecreet van 8 mei 2009 worden de inkomsten die voortvloeien uit de opbrengst van de administratieve geldboetes vermeld in het decreet rechtstreeks toegewezen aan het Energiefonds. Aangezien er op dit moment in Vlaanderen jaarlijks slechts enkele stadsverwarmingssystemen in dienst worden genomen of gerenoveerd worden, zijn de verwachte inkomsten via deze geldboetes echter beperkt, en gezien de Europese en Vlaamse beleidsdoelstelling is dat deze Europese verplichting wordt gerespecteerd, worden er geen structurele inkomsten geraamd.

A.1.3 Datacentra (Artikel 12 EED)

Daarnaast zijn er ook mogelijke inkomsten door het opleggen van boetes aan uitbaters van datacentra die niet tijdig de nodige data rapporteren. De verwachting is dat deze situatie, gezien de

Het is niet volledig duidelijk waar, voor het overige, de kritiek van de Inspectie van Financiën precies op slaat (bevoegdheidsrechtelijk of inhoudelijk). Daarom wordt een repliek geformuleerd op beide punten

- Bevoegdheidsrechtelijk: Zoals in de Memorie van Toelichting wordt toegelicht, gaat het om een op zichzelf staande verplichting die voortvloeit uit de EED, en die enkel voor het personele toepassingsgebied van de verplichting aanknopingspunt zoekt met de (federale) overheidsopdrachtenmaterie. De verplichting volledig inpassen in (federale) overheidsopdrachten zou de verplichting trouwens volledig theoretisch maken (zie verder).
 - Inhoudelijk: Er moet nogmaals op gewezen worden dat de verplichting beperken tot overheidsopdrachten *de facto* zou betekenen dat deze verplichtingen uit de EED nooit toepassing vinden. Er moet immers opnieuw op worden gewezen dat het kopen en huren van gebouwen expliciet uitgesloten wordt van het toepassingsgebied van de Richtlijn Overheidsopdrachten. In deze (letterlijke) interpretatie wordt Artikel 7.1 en Annex IV van de EED volledig onuitvoerbaar en dus zonder voorwerp.
- **Drempels voor toepassing van het EE1st-beginsel.** De Inspectie van Financiën stelt zich tot slot de vraag in hoeverre de drempelbedragen afgestemd zijn op overheidsopdrachtenwetgeving.

Deze opmerking kan niet worden gevolgd. De betrokken drempelbedragen vloeien rechtstreeks voort uit de Richtlijn. Het Vlaamse Gewest moet deze drempelbedragen dan ook hanteren bij omzetting van het beginsel in wetgeving. De omzetting van het EE1st-beginsel in overheidsopdrachten zal uiteraard wel door de federale overheid moeten worden uitgevoerd.

A.3 Akkoord van de minister bevoegd voor de begroting.

Op 10 juli 2025 werd het akkoord van de minister bevoegd voor de begroting verkregen.

B. ESR-TOETS

De ESR-toets is niet van toepassing op voorliggend voorontwerp van decreet.

C. IMPACT OP HET PERSONEEL VAN DE VLAAMSE OVERHEID

Voor de omzetting van de EED werd reeds een personeelsvraag goedgekeurd via het Actieplan Fit for 55 (Zie VR 2025 0404 DOC.0223/TER).

Zoals aangekondigd in de Beleidsnota Energie en Klimaat en het Actieplan Fit for 55 zal ook een actieplan 'handhaving en operationele processen' worden opgemaakt en voorgelegd aan de Vlaamse Regering. In dat actieplan zullen de middelen die nodig zijn voor de handhaving van het gehele Vlaamse energie- en beleid onder toezicht van het VEKA worden geanalyseerd. Voorliggend voorontwerp van decreet is op geen enkele wijze een voorafname op die analyse. Extra personeel en middelen voor de handhaving inzake het opstellen van een lokaal verwarmings- en koelingsplan, de niet-naleving van de rapporteringsverplichting van datacenters, de niet naleving van de eisen inzake systemen voor stadsverwarming- en koeling, ...zoals opgenomen in dit decreet, zullen, indien relevant, gevraagd worden via dit actieplan zodat een volledig overzicht aan de Vlaamse Regering kan voorgelegd worden.

